

2 PAŹDZIERNIKA GODZ. 18.00 TEATR IM. A. MICKIEWICZA

MATEUSZ PAKUŁA

JAK NIE ZABIŁEM SWOJEGO OJCA I JAK BARDZO TEGO ŻAŁUJĘ

TEATR ŁAŹNIA NOWA – KRAKÓW, TEATR IM. ŻEROMSKIEGO – KIELCE, PL

Jeśli choć raz wyliście z bezsilności, lekarz zwracał się do Was w trzeciej osobie, a ksiądz powtarzał Wam, że cierpienie uszlachetnia, nie możecie przegapić tego spektaklu. Jak nie zabiłem swojego ojca i jak bardzo tego żałuję to adaptacja głośnej książki Mateusza Pakuły, dramaturga, dramaturga i reżysera teatralnego, znanego widzom Teatru Łaźnia Nowa z takich spektakli jak Lem vs. P. K. Dick, Pluton p-Brane i Wieloryb the Globe. To osobista opowieść o procesie umierania jego ojca, który chorował na raka trzustki, ale też historia bezradności i wściekłości na instytucje państwa, służbę zdrowia i Kościół, które zadają chorym dodatkowe cierpienia. „Współumieranie”, o którym napisał Mateusz Pakuła, nie jest jednostkowym doświadczeniem. Z bezradnością, wściekłością i gniewem mierzą się tysiące ludzi w całej Polsce, którzy nie mogą decydować o własnym losie, a ich bliskim ogranicza się prawa. To krzyk o eutanazję w chwilach przekraczania granic cierpienia. Ale myli się ten, kto myśli, że zobaczy na scenie smutną opowieść, bo w spektaklu nie zabraknie groteski i komizmu, tak bliskich wszystkim spektaklom Pakuły.

Wśród występujących aktorów znalazł się Marcin Pakuła, brat autora książki i reżysera. To też jego historia i do niego będzie należało ostatnie słowo.

Spektakl został nagrodzony Grand Prix 29. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej. Konkurs ma na celu nagradzanie najciekawszych poszukiwań repertuarowych w polskim teatrze, wspomaganie rodzimej dramaturgii w jej scenicznych realizacjach oraz popularyzację polskiego dramatu współczesnego. Konkurs organizowany

jest przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie.

4 PAŹDZIERNIKA, GODZ. 18:00 TEATR IM. ADAMA MICKIEWICZA

Yoshiko Waki

ROMEOS & JULIAS UNPLAGUED. TRAUMSTADT

POLSKI TEATR TAŃCA – Poznań, PL, BODYTALK – Münster, D

Ekstazyjne balansowanie pomiędzy miastem marzeń i miastem traum. Polski Teatr Tańca oraz kolektyw bodytalk zderzają ekstazyjny i wyzwalający taniec z duszną rzeczywistością pandemii. Zwielokrotniając tytułową parę bohaterów, opowiadają jednocześnie kilka historii miłosnych o tym samym tragicznym finale. Budując analogię pomiędzy plagą koronawirusa i epidemiami czasów renesansu, posługują się wielozmysłową paletą środków. Muzyka na żywo, głosy od szeptu do krzyku, karnawałowe kostiumy i eksplodujący młodzieńczą energią ruch – tworzą ekspresyjną przestrzeń dla najbardziej uniwersalnych ludzkich doświadczeń – miłości i śmierci. Tytułowe Traumstadt balansuje pomiędzy miastem marzeń i miastem traum, w którym odwieczna potrzeba bliskości zderza się z przymusem społecznego dystansu, skazującego na samotność i fizyczne oddalenie.

Złoty Yorick za najlepszą polską inscenizację dramatów Szekspira na 26. Festiwalu Szekspirowskim w 2022 roku.

6 PAŹDZIERNIKA GODZ. 18.00 TEATR IM. A. MICKIEWICZA

Juliusz Słowacki

SEN SREBRNY SALOMEI

TEATR im. HELENY MODRZEJEWSKIEJ – Legnica

„Sen srebrny Salomei w legnickiej wersji – po ociosaniu z nadmiaru słów – zaskakuje isticie szekspirowską intrygą i wartkim następstwem zdarzeń. Na scenie dzieje się dużo. Jest miłość i zdrada, zbrodnia i pomsta, podstęp i heroizm, tkliwość i okrucieństwo, śmierć a nawet zmartwychwstanie – zwroty akcji jak w rasowym thrillerze” – napisał recenzent Piotr Kanikowski.

Rok 1768. Rzeczpospolita coraz bardziej bezwładnie dryfuje w stronę potężniejszego Imperium Rosyjskiego. Na jej ukraińskich kresach uciemienieni chłopci podnoszą kolejny bunt przeciwko szlachcie. W miastach, miasteczkach i dworach dochodzi do potwornych masakr, krwawo mszczonych przez oddziały „polskich posiadaczy tej krainy”. Takie jest historyczne tło *Snu srebrnego Salomei*, jednego z późnych, „mistycznych” dramatów Słowackiego. To wciągająca, pełna zwrotów akcji historia miłości i zdrady, zemsty i walki o godność, będąca przykładem fascynacji wieszczą tematyką ukraińską. Dramat zaskakująco nowoczesny, frapujący dzięki niebanalnym postaciom, prekursorskiemu, groteskowemu zderzeniu tragizmu z komizmem, głębokiemu, pozbawionemu uprzedzeń spojrzeniu na węzeł gordyjski polsko-ukraińskiej historii. Tradycja wystawień tej sztuki nie jest nadzwyczaj bogata, ale pojawiają się w niej nazwiska m.in. Leona Schillera, Krystyny Skuszanki, Jerzego Jarockiego. Inscenizacja Piotra Cieplaka stawia na minimalizm środków wizualnych, który w połączeniu z bogactwem sfery dźwiękowej ma tu posłużyć do uwypuklenia roli słowa – głównego aktora sztuki, które wraz z muzyką ożywia wyobraźnię widzów. *Sen srebrny Salomei* w reżyserii Piotra Cieplaka i adaptacji Roberta Urbańskiego i zespołu oraz Znachor Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie okazały się najlepszymi spektaklami 2022 roku podczas 47. Opolskich Konfrontacji Teatralnych / „Klasyka Żywa”. Doceniono „szlachetny minimalizm, który umożliwił stworzenie przestrzeni dla słowa i ukazał powiązania między dramatem Juliusza Słowackiego i współczesnością”. Oprócz teatru jury postanowiło uhonorować aktorów. Nagrody aktorskie otrzymali: Paweł Wolak za rolę kozaka Sawy, Bogdan Grzeszczak za rolę Pana Regimentarza Stempowskiego, Gabriela Fabian za rolę Księżniczki Wiśniowieckiej oraz Magda Biegańska za rolę Panny Salomei Gruszczyńskiej.

8 PAŹDZIERNIKA, GODZ. 19.00 COK DOM NARODOWY

Maja Kleszcz Osiecka de luxe

Opiniotwórcze media, pisząc o niej, nie mają wątpliwości. ELLE: „Towar luksusowy”, POLITYKA: „Ta wokalistka może wszystko”, VOGUE: „Rewelacja”... Po prostu Maja Kleszcz. Tegoroczna laureatka Fryderyka przez prasę i krytyków określana jest jako jedna z najlepszych polskich wokalistek. Czy to na estradzie, czy komponując i grając na deskach teatralnych, zawsze przyciąga charyzmą i unikalnym głosem. 14 nagranych płyt, ponad 20 spektakli teatralnych, realizacje telewizyjne, setki koncertów i wiele nagród to jej najlepsza wizytówka. Karierę zawodową zaczynała jako czternastolatka w Kapeli ze Wsi Warszawa. Po odejściu z zespołu w 2010 zaczyna eksplorować świat brzmień z pogranicza jazzu i bluesa, w pełni rozwijając swoje możliwości wokalne. Liczne nominacje do nagród płyt Osiecka de luxe, Radio Retro czy Odeon owocują w 2023 roku Fryderykiem za płytę B.L.UES. Oprócz twórczości

estradowej z powodzeniem zajmuje się komponowaniem muzyki teatralnej oraz filmowej. Obdarzona talentem aktorskim, gra również w spektaklach (min. Teatr Narodowy w Warszawie). Jej kompozycje napisane do przedstawienia Makbet otrzymują nominację do Fryderyka w kategorii muzyka ilustracyjna. Za całokształt pracy teatralnej w 2019 roku otrzymała Nagrodę Kapituły im. A. Bardiniego i Dyplom Mistrzowski.

BLIŻSZE INFORMACJE O FESTIWALU www.borderfestival.eu